

Reg. 05/2021/04

Monestir de La Real, 20 d'abril de 2021

**Als germans de la Delegació de Mallorca: religiosos, laiques i laics, i col·laboradors
de la Fundació Concòrdia i de la Procura de Missions**

Benvolgudes i benvolguts:

Encara som en temps pasqual, temporada que ens ajuda a creure amb més goig en Jesucrist Ressuscitat. En aquest ambient de fe s'ha acomiadat de nosaltres el P. Bartomeu Barceló Roig, nascut a Porreres dia 31 d'octubre de 1924. Va professar en la Congregació dia 13 de setembre de 1942. Ell va acompanyar en els darrers instants el cofundador P. Gabriel Miralles Pocoví, quan va morir a Sant Honorat, l'any 1940. D'aquí que amb el P. Barceló els lligams històrics biològics amb els fundadors de la Congregació s'han consumit. Ell recordava sovint, i fa qualque setmana que ho va repetir, aquests moments.

Des de la Delegació de Mallorca volem compartir aquests bons records, perquè ens ajuden a estrènyer la fraternitat, herència cristiana i dels missioners dels SS. Cors. El seu sentit de pertinença a una comunitat, que és una família va ser palès.

Un servidor mai no ha conviscut en la mateixa comunitat amb el P. Barceló; però guard un grapat de records seus, que intentaré refrescar.

En primer lloc, record que quan vaig entrar a l'Escolania de Lluc, el 12 de setembre de 1948, el germà Escolar Bartomeu Barceló era el més avançat en els cursos de Teologia. Començaven el IV de Teologia. De fet, amb l'altre porrerenc, Cristòfol Veny Barceló, havien de ser ordenats de prevere, com ho foren dia 26 de juny de 1949. Qualque cosa sabíem els blauets de la seva intrepidesa en fer llargues caminades, de la seva laboriositat, com també coneixíem qualque cosa de les excavacions arqueològiques que duia a terme els seu company Veny, a la Cometa dels Morts, que visitàvem de tant en tant. Era un lloc misteriós vora el Santuari de la Mare de Déu de Lluc, que ens transportava vers l'any 1.000 A.C. Del P. Barceló ja sabíem que la seva resistència física era proverbial, en les passejades a peu per les muntanyes de Lluc, i com anava a la Calobra, per fer qualque treball, i retornava el mateix dia.

Amb el temps vaig aplegar més informacions. Vaig saber que els PP. Barceló i Veny, i una colla de missioners nascuts a Porreres eren fruit del ministeri del P. Riera, de la Congregació de l'Oratori de Sant Felip Neri, comunitat en la que va habitar el Ven. P. Joaquim Rosselló i Ferrà, i des de la qual es va adreçar a Sant Honorat, on fundà la Congregació de M.SS.CC. El P. Riera, que vingué qualque vegada a Lluc, tenia fama de sant. Un cop més el recordam agraïts

Record que quan el P. Barceló va celebrar davant la Mare de Déu de Lluc la seva primera missa, li caigueren una llàgrimes sobre l'hòstia, quan consagrava, i qual la va elevar es deixava veure la marca que hi deixaren.

Crec que la primera destinació que va rebre el P. Barceló va ser a la comunitat de Sóller, per treballar en el Col·legi dels SS. Cors. Aquest fet el va lligar a una colla de

Tf i fax: +34 971 750 495 - +34 669 401 892

E-mail: josep.amengual@msscc.org

www.msscc.org - www.fundacionconcordia.org

f escola formació Joaquim Rosselló

<http://www.wix.com/josepamengualbatle/josepamengualbatle>

missioners joves, abrinats i creatius, que havia perdut feia un any el que era com l'ànima d'aquells joves, el P. Antoni Riera. Eren els anys pesats i difícils de la postguerra. Per no haver-hi coses, ni paper no hi havia. El P. Riera, el P. Josep Nicolau Bauzà, i d'altres no es va passar la vida amb lamentacions. Mancaven els llibres de text. El P. Guillem Amengual Mayrata, el P. Rafel Juan Mestre, i d'altres compongueren gramàtiques llatines que eren copiades. El P. Riera, amb els companys, es posaren a fer llibres de text, que editaren en volums enciclopèdics, que contenien les matèries dels diversos cursos, que formaren la Col·lecció Auriga, editada des de Sóller. Un servidor va estudiar el curs d'ingrés amb el volum corresponent d'aquesta col·lecció.

El sentit pràctic del P. Barceló el va dur a cursar magisteri, mentre ensenyava les matèries que li havien assignat. Va voler ser sempre útil per a la feina, amb el què exercia la seva missió en aquells anys difícils. Compartia la laboriositat, característica de molts missioners d'aquells temps. Posteriorment feu un altre avanç. Abans solíem estudiar francès durant els cursos d'humanitats. Ell, atent els canvis socials, va estudiar anglès a Oxford. Ser útil avui era cabdal per a ell, i la Congregació, així com els alumnes en treien profit.

Si la urgència que va sorgir a Sóller el va trobar a punt, anys més tard, quan a Madrid van decidir construir el col·legi "Obispo Perelló", quan el bisbe de Vic, Joan Perelló ja era prop del final de la seva vida, també feu urgent que qualche persona jove i emprendora hi anàs, doncs el P. Bartomeu Matheu Caimari era home de moltes relacions, i imprescindible aleshores; però sense experiència en la docència. I allà fou destinat el P. Barceló. Els sacrificis que feren no foren tan grans com els deutes econòmics que van contreure, amb gran espant i posterior admiració del Superior General, P. Gaspar Munar. Però el col·legi va ser construït, i encara dóna fruits ecel·lents. Un servidor recorda com pels anys 1958-1960, vingué dues vegades un expert en nom dels bancs, per valorar el *Seminario Misional* d'Artajona (Navarra), que era hipotecat per poder construir el *Colegio Obispo Perelló* de Madrid (COP). La comunió de béns entre els missioners ha permès realitzar obres que una persona o diversos separades no podrien construir.

El P. Tomeu va ser home de ponts. Era religiós i prevere. Va predicar exercicis i missions populars. Un servidor era adolescent quan ens predicà els exercicis. El seu estil era més mogut i més pràctic que els predicadors tradicionals, per més que consider que aquella tasca no era la més reeixida.

Però, per l'altra banda, especialment va ensenyar matemàtiques i esports. Els equips del col·legi arribaren a aconseguir molts trofeus. Ell fou, a més, capellà que ca acompanyar, pel que sembla, 28 campaments de joves. Amb amics seus de va fer pràctiques a Lluc, amb els joves que estudiàvem filosofia i teologia, de manera que també poguéssim fer de professors de gimnasi a Lluc i a l'Escola Apostòlica d'Artajona, com esdevingué alguns anys, tot i que un servidor no sabia sortir de les taules que ens havien mostrat durant l'estiu. Tanmateix el P. Barceló havia de passar d'uns mètodes pedagògics elementals a altres més acurats, que poc a poc s'imposaven.

Per devers els anys 1965 i següents va ser destinat a Lluc, on exercí de Preceptor dels Blauets i de Mestre dels Estudiants de Filosofia i Teologia, en moments força problemàtics. Per les fotografies, puc recordar que va incidir en l'educació física, en un indret on el fred i la poca calefacció feu especialment difícils certs exercicis físics.

Més tard va ser destinat a cursar teologia Moral a Roma, crec que a l'Institut dels Redemptoristes, *Alphonsianum*. Era un estudi enfocat cap a la vida pràctica, que formava el sentit pràctic del P. Barceló. Un dels professors va ser el mundialment conegut, en la seva especialitat, P. Bernhard Häring, a qui el nostre germà venerava..

Tf i fàx: +34 971 750 495 - +34 669 401 892

E-mail: josep.amengual@msscc.org

www.msscc.org - www.fundacionconcordia.org

f escola formació Joaquim Rosselló

<http://www.wix.com/josepamengualbatle/josepamengualbatle>

De Sóller estant es va vincular amb una colla de capellans, i altres persones, homes i dones, sovint encapçalats pel bisbe Teodor Úbeda, que formaven el grup excursionista «Vidalba», que periòdicament es trobaven per a recórrer trajectes ben interessants. Per la banda de la Serra de Tramuntana, el P. Barceló era un expert guia, amb el qual es coneixien indrets paisatgístics imponents.

Encara va saber aprofitar bé les possibilitats que brindaven les contrades del Santuari de la Mare de Déu de Lluc i la vall de Sóller per a l'apicultura. A una banda i altra hi va construir desenes de caseres d'abelles, amb les quals aconseguí una bona producció de mel. Fins i tot va escriure un tractat d'Apicultura, que fou editat en català i en castellà, si no vaig errat. Va entrar en relacions amb els apicultors i va ser un dels presidents de la seva associació.

Com ho he dit, mai no vaig estar amb el P. Bartomeu Barceló en una mateixa comunitat. Les vides han seguit sendes diverses. Amb tot, he de dir que durant els darrers anys, cada vegada que l'he visitat, m'ha manifestat una estimació extraordinària, que li agraeix molt.

També vull reconèixer com el seu entusiasme per a la promoció de la Fundació Concòrdia Solidària era gran. Es tracta de l'obra social de la Congregació, que demana la feina personal de tots nosaltres a favor dels pobres, els preferits de Jesús de Natzaret, amb els quals hi trobam la seva mare Maria, que, com ell, ens estima amb un cor humà. Aquesta simpatia eficaç ens esperona a tots a posar les nostres mans, el nostre temps, la nostra propaganda, de manera que l'amor cristià sigui operatiu, i en primera persona.

El P. Barceló, demà farà una setmana, va arribar a un moment en què el seu físic es va rellentir. Fou internat; però els especialistes no veieren possibilitats de poder-lo assitir degudament. Fa dos dies que encara els germans PP. Petero Mbyaliyehe i Jules Nikuze el visitaren, i amb el P. Llorenç Caldentey el feren cantar a la Mare de Déu de Lluc l'himne «Puix de Déu i dels homes sou Mare», que acaba amb aquesta petició: «Mostrau-nos del fill vostre la cara, quan l'ull nostre per sempre s'acluc». El P. Tomeu feia gestos de com prest els seus ulls s'aclucarien. Era una expressió de confiança filial en la Mare de Déu de Lluc, que ha estat ja ben agraciada per a l'eternitat.

Desig sincerament que aquesta tendresa espiritual ens acompanyi sempre, tot recordant el nostre germà que acaba d'acomiar-se per sempre.

Bona Pasqua de la Resurrecció del que van Traspasar.

Josep Amengual i Batle, M. SS. CC.

Tf i fàx: +34 971 750 495 - +34 669 401 892

E-mail: josep.amengual@msscc.org

www.msscc.org - www.fundacionconcordia.org

f escola formació Joaquim Rosselló

<http://www.wix.com/josepamengualbatle/josepamengualbatle>